

[Glønborg]

Jydske Lov, som er et godt og solidt grundlag for vort arbejde her i landet. Her konstateres det, at hvis alle mand kunne finde ud af en fornuftig optræden i alle forhold, så behøvede man egentlig ikke loven.

Hr. Hjortnæs giver i sin nervøsitet for, at Folketinget skal afgive lovgivningsmagt, udtryk for, at vi for alt i verden skal se at få lavet love for alt muligt. Det er den stik modsatte holdning, vi fra vore partiers side har: at hvor man kan aftale sig frem, behøver vi ikke fra Folketingets side at blande os med lovgivning eller noget, der ligner lovgivning.

Så jeg tror nok, det vil være klogt, om hr. Hjortnæs slår lidt koldt vand i blodet i denne sag og konstaterer, at det dagsordensforslag, som foreligger fra vore partier, er i god overensstemmelse med sund, gammel dansk retstradition.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstod af fru Karen Højte Jensens indlæg, at også hun erkender, at der er et økonomisk problem i kommunerne, ganske som finansministeren gjorde det. Jeg hørte derimod ikke noget om, at erkendelsen også rakte til spørgsmålet om, hvor stort det økonomiske problem er. Hvad er det egentlig, vi snakker om? Jeg hørte heller ikke finansministeren udtale sig på det område.

Spørgsmålet om, hvordan problemet skal løses, står hen i endnu større uklarhed. Fru Karen Højte Jensen mente, at folkeskolen og rationaliseringer skulle være nøgleordene for løsning af alle de problemer, der er i kommunerne. Jeg lagde mærke til, at finansministeren sagde, at de ikke skulle løses ved forøgelse af bloktilskuddene eller ved forhøjelse af skatterne. Økonomien skal klares ved andre midler, sagde finansministeren; der skal forhandles.

Så må jeg spørge om hvad. Hvor kommer de penge fra? Er det en ny fond, finansministeren har til rådighed, og som han kan gøre godt med i kommunerne? Eller hvad er det egentlig, man forestiller sig fra Det Konservative Folkepartis side, når man siger, at vel skal der skaffes penge, men de skal skaffes på anden måde?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Også jeg var forundret over fru Karen Højte Jensens konklusion, for jeg har nøje læst igennem fru Karen Højte Jensens indlæg i forbindelse med debatten om afvikling af ventelisterne, som vi jo havde her for mindre end en uges tid siden eller sådan noget lignende.

Her erkender fru Karen Højte Jensen nemlig, at der er alt for lange ventelister, erkender, at det er nødvendigt, at vi får udbygget daginstitutionsforsanstaltningerne på en måde, der imødekommer forældrenes og børnenes behov, erkender, at det er nødvendigt, at vi koncentrerer os og interesserer os for kvaliteten også i de nye ordninger, puljeordninger og dagplejeordninger osv. Vi endte oven i købet med en markering fra Folketinget i en dagsorden, hvorefter Folketinget også var forpligtet over for kommunernes ansvar for at løse ventelisteproblemet.

Det, der så er fru Karen Højte Jensens konklusion i dag, er kort og godt, at det må kommunerne selv prioritere, stort set inden for de samme, måske mere beskedne rammer, de har i dag. Så jeg må ærligt talt sige, at det, fru Karen Højte Jensen sagde den 16. april, står i direkte modsætning til den konklusion, fru Karen Højte Jensen drog i sin tale her lige før.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Så vidt jeg erindrer, er indledningsordene i Jydske Lov, at loven er givet til alle mænds gavn. Dermed er loven jo i virkeligheden prioriteret, hr. Glønborg, frem for alt muligt andet.

Det, der bekymrer mig, er, at man vender om på processerne. Det, der bekymrer mig, er, at man flytter magt fra denne folketingsaal over til nogle forhandlinger, der foregår et helt andet sted. Det, der bekymrer mig, er, at når man har indgået en aftale, så har man også vendt om på hele lovgivningsprocessen. En aftale er jo ikke sådan at lave om på, og nu kommer hr. Glønborg og andre og siger, at den aftale må respekteres.

I gamle dage, da man lavede ordentlig lovgivning, da man havde ordentlige regeringer og redelige regeringer her i landet, da gjorde man det, at man lod embedsmændene, der er uddannet til at lave lovtekster, udarbejde lovforslagene, og så kom organisationerne ind i billedet med deres synspunkter og argumenter og forsøgte at påvirke resultatet. Det, der kom ud